

Lektori vélemény

Ruzsa Bence: Egy évszázad Kistarcsán – A 20. század leghosszabb ideig működő internálótábora Magyarországon

A kötet egy hiánypótló mű, egy kevésbé kutatott és kutatható, nem agyon dokumentált korszakokról beszélünk, ezért a kutatás nagyon nehéz. A kutató ezeket a nehézségeket nagyon jól áthidalta a kötetében. A könyv teljes áttekintést nyújt a kistarcsai Ganz telep, majd Fonógyár történetéről, melyet követ utána egy nagyon hosszú időszak a rendszerváltásig, amikor is – időnként kis „pihenőkkel” – a belügyminisztérium igazgatása alatt a területnek több funkciója is volt. Minden funkció közül a leghírhedtebb a toloncházként, gyűjtőtáborként, internálótáborként való alkalmazása volt az objektumnak. Ezt a szerző logikusan felépítve, korszakonként mutatja be.

Munkájában a levéltári forrásokon kívül, napilapokat, közlönyöket, visszaemlékezéseket és a már meglévő szakirodalmat is felhasználta. A kötet első fele maga a feldolgozó munka, a második részben pedig fontos, válogatott forrásokat olvashatunk az objektum történetével kapcsolatban. A könyv szövegét illusztrációk – korabeli fényképek, képeslapok és dokumentumok – színesítik és teszik elviselhetővé az amúgy nem könnyed, de annál érdekesebb olvasmányt.

A munka logikusan felépített, átgondolt, nem aránytalan, olvasmányos mű lett. A kéziratban feltüntetett megjegyzéseimmel, és a javítások elvégzésén felül egy névmutató elkészítésével ajánlom a megjelentetésre.

Budapest, 2020. április 6.

dr. Bank Barbara